

СЪНЪ

— Лорй, не спишъ ли?

Чувашъ ли Лорй?

„По-тихо! Скрый главата си! Отвънъ
на педя сж отъ насъ, не говори!

— Лорй, сънувахъ толкозъ хубавъ сънъ! . . .

— Почакай. . . какъ започваше? . . . Така. . .

Войната свършена. . . Разбирашъ ме, нали?

И всичко е въвъ нашата ржка,

нали така, Лорй?

Работѣхъ пакъ въ завода. А пъкъ то

ужъ сжщия заводъ, машини сжщи,

но частитѣ имъ блѣснали — злато!

И ставитѣ имъ нѣкакъ по-могжщи.

Въ завода ти, Лорй, си надзирателъ

и казвашъ: „Днеска искамъ триста болта!“

„Добре Лорй, отлично мой приятель!“

И двамата се смѣеме доволни.

А вънка тѣй широкъ е небосвода! . . .

Блести небето, въздухътъ блѣсти!